

A meghallgató tisztviselő zárójelentése a COMP/38.606 – Groupement des cartes bancaires ügyben

(az egyes versenyjogi eljárásokban a meghallgatási tisztviselők megbízásáról szóló, 2001. május 23-i 2001/462/EK, ESZAK bizottsági határozat – 15. és 16. cikke alapján [HL L 162, 2001.6.19., 21. o.]

(2009/C 183/06)

A Bizottsághoz benyújtott határozattervezet a feleknek a Szerződés 81. cikke alapján kezdeményezett eljárás során való meghallgatáshoz való joga tekintetében számos észrevételre ad okot.

ELJÁRÁS

2002. december 11-én a Groupement des cartes bancaires (a továbbiakban: GCB) bejelentette a Bizottságnak az azon tagjai között létrehozandó bankközi jutalékrendszerre vonatkozó (2003. január 1-jén megvalósított) terveit, amelyek (bankkártya-) kibocsátási tevékenysége jelentősen szűkebb körű, mint (kereskedelmi) akvizíciós tevékenysége.

A 17/62 tanácsi rendelet 11. cikke alapján számos információkérést küldtek ki a bankoknak. A 17/62 tanácsi rendelet 14. cikkének (3) bekezdése alapján 2003 májusában vizsgálatot folytattak a GCB és más bankok helyiségeiben.

Ezen ügy különlegessége, hogy két kifogásközlés kibocsátására került sor, egyet 2004. július 7-én és egyet 2006. július 17-én adtak ki.

Az első kifogásközlés, 2004. július

Az első kifogásközlést a GCB-hez és a következő bankokhoz intézték: La Poste, BNP Paribas, Confédération Nationale du Crédit Mutuel, Crédit Industriel et Commercial, La Banque Fédérale des Banques Populaires, Natexis Banques Populaires, La Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et De Prévoyance, Société Générale és Crédit Lyonnais SA.

Iratbetekintés

A felek több alkalommal hosszas vitát folytattak egyes dokumentumok bizalmas jellegéről. Ennek következtében a meghallgató tisztviselők megbízásának 9. cikke alapján két határozatot kellett hoznom, amelyekkel elutasítottam a GCB, illetve a La Poste egyes dokumentumok bizalmas kezelése iránti kérelmét. A megbízásban rögzített nyolcnapos időszak elteltével a felek úgy döntöttek, nem élnek az Elsőfokú Bíróság elnökéhez történő közvetlen fellebbezéshez való jogukkal, ami azt jelentette, hogy az érintett dokumentumokat valamennyi érintett vállalkozásnak el lehetett juttatni.

Végül minden fél betekintést kért a Bizottság és a GCB között 2004. március 29-én tartott találkozó jegyzőkönyvébe, mivel a kifogásközlés 20. pontja ezen a jegyzőkönyvön alapult. A kifogásközlés 20. pontja kimondja, hogy a bejelentett intézkedések végrehajtása, amennyiben azok versenyellenesek, valószínűleg súlyosbító körülménynek minősülne, különösen, ha ezek az intézkedések versenyellenes célra irányultak. Ez képezte a 2004. március 29-i találkozó egyik tárgyát is.

E tekintetben azt az álláspontot képviseltem, hogy ez nem olyan kifogás, amely jogsértés elkövetését mutatja, hanem csupán annak jelzése, hogy amennyiben a bejelentett intézkedéseket versenyellenesnek ítélik, a tény, hogy ezeket végrehajtották, az esetleges bírság kiszabása során súlyosbító körülménynek minősülhet.

Javaslatomra a főigazgató ennek megfelelően a találkozó jegyzőkönyvének összefoglalóját küldte meg a feleknek, nem a teljes dokumentumot. A Bíróság számos alkalommal kifejezetten elismerte, hogy a Bizottság nem köteles a találkozókról készült ilyen belső jegyzőkönyveket rendelkezésre bocsátani, mivel az intézménynek a rendes működésre képesnek kell lennie; más szóval, a Bizottság belső döntéshozatali folyamatát védelemben kell részesíteni. Az összefoglaló pontosságát személyesen ellenőriztem.

A kifogásközlésre való válaszára biztosított idő

Valamennyi fél számos, a határidő meghosszabbítása iránti kérelmet nyújtott be. Figyelembe vettem a tényt, hogy a felek védekezésének megszervezése késedelmet szenvedett az ügy irataihoz CD-ROM útján való hozzáférés feltételei miatt, és a vállalkozások négy hónapot kaptak arra, hogy benyújtsák válaszukat a kifogásközlésre.

Érdekelt harmadik felek

Hét kérelmet nyújtottak be hozzám olyan felek, akik érdekelt harmadik félként való elismerésüket kérték, és emellett az összes meghallgatáson való részvétel engedélyezése iránti kérelmek is érkeztek.

Az e felek által előterjesztett érvek vizsgálata és a főigazgatósággal való konzultáció után úgy határoztam, valamennyi fél kellő érdekeltséget bizonyított ahhoz, hogy az 1/2003/EK tanácsi rendelet 27. cikkének (3) bekezdése alapján harmadik félként meghallgassák, így helyt adtam kérelmüknek.

Az érintett vállalkozások lehetőséget kaptak arra, hogy írásban, valamint hivatalos meghallgatás során személyesen előadják érveiket. A vonatkozó jogi szabályozással összhangban e harmadik felek rendelkezésére bocsátottak egy, az eljárás jellegéről és tárgyáról készült külön írásbeli összefoglalót. A meghallgatáson az alábbiak voltak jelen: az Accord és a Cofidis bank, a Covefi és a CDCK vállalkozás és az ADEIC, az UFC Que Choisir és a BEUC fogyasztói szövetség.

A vállalkozások hivatalos meghallgatása

A részt venni kívánó nemzeti versenyhatóságok, a Bizottság érintett osztályai és a Versenypolitikai Főigazgatóság képviselői, valamint azon érdekelt harmadik felek jelenlétében, amelyek eljárásban való részvételét engedélyezték.

A meghallgatásra 2004. december 16-án és 17-én került sor. Egyetértettem a GCB és a bankok jogi képviselőivel abban, hogy megosztják a mindegyikükre vonatkozó kifogásokkal szembeni védekezés előterjesztését a számos ismétlés elkerülése és a meghallgatás eredményességének biztosítása érdekében.

A meghallgatás a felek és a Versenypolitikai Főigazgatóság közötti ellentétek szellemében zajlott.

A meghallgatást követően Kroes főbiztos javaslatomra felkért egy főigazgatóságon belüli belső testületet, hogy – a bírságokkal összefüggő következményekre tekintettel – nyilvánítson véleményt a GCB és a bankok által előadott kifogásokról, különösen a Szerződés 81. cikke értelmében vett versenyellenes megállapodás fennállását és titkos jellegét illetően. Az ügy e felülvizsgálatát követően az a döntés született, hogy a közösségi ítélkezési gyakorlat követelményei fényében a főigazgatóság által szolgáltatott bizonyítékok elégtelensége miatt eltekintenek a kifogásközlés e részétől.

Az ügyet azonban folytatták a bejelentett megállapodás versenyt korlátozó jellege (a Szerződés 81. cikkének (1) bekezdése), valamint mentesíthetőségének kérdése (a Szerződés 81. cikkének (3) bekezdése) tekintetében.

A második kifogásközlés, 2006. július 17.

A második kifogásközlést kizárólag a GCB-hez intézték. A Bizottság a „főbb” bankokkal szemben 2006. július 19-én lezárta az ügyet.

Erre a kifogásközlésre a GCB 2006. október 20-án válaszolt.

Iratbetekintés

Az ügy iratait CD-ROM-on tették hozzáférhetővé, ezúttal semmi különösebb probléma nem merült fel. A GCB azonban azt állította, hogy a Bizottság gazdasági elemzése több hibát is tartalmaz, és a számára biztosított iratbetekintés nem tette lehetővé, hogy válaszoljon, mivel egyes ökonometria adatok hiányoztak. Erre tekintettel 2006. október 24-én úgy határoztam, hogy az összes kért adatot a GCB rendelkezésére kell bocsátani.

Ennek következtében a GCB a kifogásközlésre adott kiegészítő választ tudott benyújtani.

A második hivatalos meghallgatás, 2006. november 13.

A GCB-t meghallgatták, három „főbb” bank, a Paribas, a Caisse d'Épargne és a Société Générale pedig érdekelt harmadik félként vett részt a meghallgatáson (a 773/2004/EK rendelet 13. cikke). Az Accord, a Monabanq és a GE Money Bank, valamint az ADEIC fogyasztói szövetség (Association de Défense, d'Éducation et d'Information du Consommateur) szintén véleményt nyilvánított.

Véleményem szerint a Bizottsághoz benyújtott negatív határozattervezet nem tartalmaz olyan kifogásokat, amelyek a második kifogásközlésben nem szerepeltek.

Ezért úgy vélem, hogy a vállalkozások és érdekelt harmadik felek meghallgatáshoz való jogát a 773/2004/EK rendelet 12. és 13. cikkének megfelelően tiszteletben tartották.

Brüsszel, 2007. október 5-én.

Serge DURANDE
